

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Man kan sige, at der ikke er så meget at tilføje, for jeg synes, at hr. Per Ørum Jørgensen har svaret ualmindelig klogt på de mange spørgsmål, der er stillet, både om varm luft, og hvad der ellers er sagt, og det står jeg fuldstændig bag, så det er der ingen grund til at gentage.

Nogle spørger så: Hvorfor fastholder regeringen et lovforslag, når Kommissionens godkendelse ikke foreligger? Det har vi jo svaret meget grundigt på i Folketingets Energiudvalg forleden dag, hvor vi ikke kan referere fra, og derfor siger jeg gerne her igen, at vi har valgt at fastholde lovforslaget, selv om Kommissionens godkendelse ikke foreligger, når forslaget vedtages ved tredjebehandlingen. Det har vi gjort, fordi vi forventer, at Kommissionen i sidste ende vil godkende kvotetildelingen, som den er foreslået i det fremsendte kvotelovforslag. Og vi har erfaringer fra andre lande – man har i alle lande stillet en række spørgsmål, mange af dem af meget teknisk karakter. Vi forventer som sagt, at det går igennem.

Så er der det meget væsentlige spørgsmål, om det ville være mere hensigtsmæssigt at forhandle både kvotetildelingen og energistrategien samtidig, og dertil er at sige, at kvotetildelingsplanen drejer sig om fordeling af kvoter, der repræsenterer meget store værdier og derfor store fordelingspolitiske spørgsmål. Der skal desuden tages hensyn til virksomhedernes konkurrenceevne, og regeringen har taget på sig at fastlægge udspillet, og det har vi støtte til fra Dansk Folkeparti.

På energiområdet har vi modsætningsvis en god tradition for brede forlig, og den tradition ser jeg gerne fortsætte. Jeg gør derfor opmærksom på, hvad alle ordførerne jo ved, at den kommende energiaftale kun skal levere en beskedent del af opfyldelsen af klimaforpligtelsen, nemlig omkring 10 pct. – 1,3 mio. t årligt.

Hvad så, hvis det i løbet af perioden viser sig, at mankoen ikke kan lukkes? Skal midlerne så findes udenfor eller indenfor? Det har hr. Per Ørum Jørgensen også svaret helt præcist på.

Hvis energispareaftalen ikke giver den forventede effekt, påvirker det så mankoen? Dertil er der jo at sige, at energispareaftalen løbende skal vurderes, første gang i 2008. Skulle det mod forventning vise sig, at aftalen ikke giver de forudsatte energibesparelser, er det klart, at det kan være nødvendigt at iværksætte andre tiltag, og det er vi selvfølgelig parate til.

Kl. 13.40

Dermed vil jeg slutte. Vi er altså ved en andenbehandling, og vi skal om lidt i gang med en energipolitisk redegørelse, der omhandler noget af det samme, så jeg skal ikke forlænge debatten.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er et spørgsmål til ministeren fra fru Anne Grete Holmsgaard.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg synes, det var meget uklart, hvad ministeren sagde om mankoen, altså om, hvordan den skal dækkes, hvis det ikke går, som der er redegjort for i talen.

Hvis der bliver en rest, som skal dækkes ind – det her er jo Danmarks Kyotoforpligtelse, vi snakker om – hvad er så ministerens holdning til, hvordan det skal løses? Skal det løses inden for den kvotebelagte sektor, eller skal det løses uden for den kvotebelagte sektor? Det synes jeg ville være rart at få et svar på.

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg gentager hr. Per Ørum Jørgensens svar, at hvis ikke vi kan holde den inden for den kvotebelagte sektor, så må vi finde på løsninger uden for. Det svarede hr. Per Ørum Jørgensen meget klart på, og det gentager jeg gerne.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Er det, der i givet fald skal findes uden for den kvotebelagte sektor, noget, hvor ministeren forestiller sig at oppositionen skal inddrages i forhandlinger?

(Kort bemærkning).

Transport- og energiministeren (Flemming Hansen):

Jeg synes, at trafik, som jeg beskæftiger mig med, er et meget interessant område, hvor man kan få en god og konstruktiv dialog. Når vi kommer over på energiområdet, specielt når det drejer sig om fru Anne Grete Holmsgaard, er det altså, som om verden er ved at falde sammen hver dag.

Vi står som det land, der klarer sig bedst overhovedet på området, og jeg vil ikke besvare fru Anne Grete Holmsgaards »hvis«. Jeg vil bare sige, at jeg lover, at vi finder en løsning. Og hvis